

romania2019.eu

Cu drag,
de Mărțișor!

info CCD **12**

Despre strategia culturală
a Ilfovului, conectată la
lumea largă

interviu **8-9**

condeie Ilfovene

Nr. 18 | martie 2019 | Publicație de cultură

MOGOȘOAIA

CENTRUL CULTURAL - pol al promovării patrimoniului cultural și tradițional local

Abia mutat acum, la început de an, în noul sediu din București (Str. Ernest Juvara nr. 3-5, et. 1, Sector 6), Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov (CJCPCT), aflat sub conducerea doamnei Alexandrina Niță, și-a propus realizarea unor proiecte novatoare de promovare a tradițiilor, artei și culturii în întreg spațiul comunitar al județului Ilfov.

Astfel, la 15 februarie a.c., la Palatul Brâncovenesc din Mogoșoaia a fost organizată dezbaterea cu tema „Centrul Cultural - principalul pol al promovării patrimoniului cultural și tradițional local”.

(continuare în paginile 6-7)

George V. GRIGORE

© Marius Pistrui

istorie & cultură **3**

**Cucii din Brănești:
Din Veneția în Elveția**

eveniment **4**

Ilfovenii citesc!

Despre părinți și copii

„Copiii ascultă manele, se uită prea mult la televizor și stau prea mult în fața computerului... Sunt superficiali... Sunt lipsiți de afecțiune, de înțelegere, sunt copii care-și doresc prea mult, prea repede, copii care se raportează la valori facile... Copiii nu citesc... Noi citeam, noi făceam eforturi, eram buni și înțelegeam problemele părinților noștri. Iubeam necondiționat. Nu ceream Mercedes la 14 ani, nu râvneam să fim miliardari la 18 ani. Nu eram dominați de lene, superficialitate, de egoism“ par sa zică părinții copiilor de astăzi. Dar ce vină au copiii aceștia, care cer, vor și râvnesc tot ce și părinții lor au râvnit, au dorit, au cerut după o revoluție îmbrăcată în haine de sânge? Cine a creat valorile cărora li se închină copiii aceștia? Cine s-a îmbogățit peste noapte? Cine a uitat de afecțiune, în dorința puternică de a face bani, case impoționate și conturi mărețe? Părinții lor! Ei au lăsat în urmă dragostea de dragul banilor. Au creat prin aceasta o anumită energie colectivă, care vine special acum să-i tragă de urechi. Este o energie care aduce echilibrul pierdut. O energie care arată că sunt responsabili. Copiii trăiesc prin valorile create de adulți. Părinții trebuie să privească la ei ca într-o oglindă. Sunt fețele lor. Sunt valorile lor în ei. Este propria superficialitate și goană după bani. Este propria confuzie în confuzia lor. Este propria lor lipsă de activitate în lipsa lor de compasiune. Este lenea părinților în lenea copiilor. Părinții sunt responsabili în mod profund și, în loc să-și ascuță țiglele pentru a se lamenta de prestația copiilor, ar fi cu mult mai util să vadă cum ar putea îndrepta strâmbăciunile pe care le-au creat. Să dea un pas înapoi și să privească cu înțelepciune spre propriile valori care nu sunt

alte decât cele pe care le îmbrățișează copiii acum. Nu și părinții stau în fața televizorului? Nu și ei se gândesc uneori cum să păcălească munca, cum să mintă, cum să înșele? Nu vor și ei să vină totul pe tavă, nu aleargă și ei ca ”nebunii”, uitând de viață, de dragoste, de suflet, de tot ce-i mai bun pentru ființa umană, de dragul unui trai mai bun? Și atunci, copiii ce să facă? Părinții n-au decât să se schimbe ei înșiși, pentru a schimba energia copiilor lor. Alte soluții ar fi, cred, inefficiente și sterile, căci dezechilibrul valorilor este cauzat de faptul că nu mai sunt conștienți de iubire, că nu o mai dau și, ca urmare , nu o mai primesc...

✍️ Prof. Constantin DINU, consilier educativ, Liceul Teoretic „Ioan Petruș”, Otopeni

Junimea română - „Intră cine vrea, rămâne cine poate“

14 februarie 1851 este ziua în care a luat ființă, la Paris, Junimea română, societate politică și culturală a tinerilor studenți români din Paris, îndrumați de Nicolae Bălcescu și C. A. Rosetti. Junimea a fost un curent cultural și literar, dar și o asociație culturală înființată la Iași în anul 1863 de către Iacob Negruzzi, Petre Carp, Gheorghe Racoviță, Theodor Rosetti, Vasile Pogor și Titu Maiorescu. O primă manifestare a societății a fost Cenaclul literar, al cărui președinte onorific a fost Vasile Alecsandri. În cadrul întâlnirilor, invitații discutau pe marginea unor lucrări, artistice sau științifice, încercând să stabilească valoarea lor estetică și științifică. Din 1867, tipografia Junimii începe să publice Convorbiri Literare, o revistă care va servi drept mijloc de promovare a ideilor junimiste și a operelor scriitorilor români.

Junimea, ca asociație, a luat naștere printr-un act formal și nu s-a menținut după legile exterioare, dar acceptate ale tuturor corpurilor constituite. Junimea mai însemna și un cenaclu literar, o tipografie și un sistem de librării. Apariția ei se datorează afinității viu resimțite dintre personalitățile întemeietorilor. Ea se menține apoi o perioadă îndelungată prin funcțiunea atracțiilor și respingerilor care alcătuiesc caracteristica modului de a trăi

și a se dezvolta. Vechea deviză franceză potrivit căreia „Intră cine vrea, rămâne cine poate“ este și aceea pe care asociația ieșeană o adoptă pentru sine. Tudor Vianu pune în evidență cinci serii de trăsături distincte ale junimismului: spiritul filosofic, spiritul oratoric, ironia, spiritul critic și gustul pentru clasic și academic. României de astăzi i-ar fi, probabil, foarte utilă apariția unei noi Junimi.

✍️ Cristina ANGHELUȚĂ, Foto: istoriiregasite.wordpress.com

✍️ Prof. Ion C. ȘTEFAN, membru al Uniunii Scriitorilor din România

Cartea de povești pentru copii, scrisă cu ajutorul copiilor

Nică D. LUPU, Cartea de povești, Editura DESTINE, București, 2018

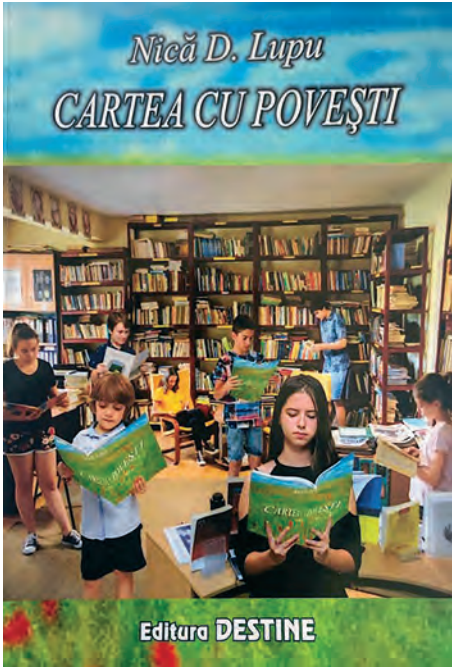
Ce sunt poveștile, sau basmele, decât niște plâsmuiri fantastice ale luptei dintre bine și rău, cu victoria finală a binelui? Narațiunile de acest fel, semnate de scriitorul Nică D. Lupu, din Brănești de Ilfov, un ținut miraculos de frumusețe și vis, aflat între capitala țării și o pădure seculară, oferă un izvor de povestiri, adunate apoi în această carte minunată. Numai că sursele fantastice sunt atât de bine întipărite în mintea creatorului matur, de-acum un autor bine cunoscut și apreciat, încât el și-a aliat și câțiva parteneri entuziaști: copii talentați, din această localitate, cum ar fi Vlad Pistrui, Adina Olteanu, Daria Ioana Lupu, Florisia Petrescu, Petre Culea, Luca Mihai, Mihaela Anghel și Filip Alexandru Botez - să participe la conturarea acestei *Cărți pentru copii*, scrisă cu ajutorul lor. Și, probabil, începutul fiind făcut, se vor mai alege și alții să colaboreze, pe viitor, la câteva volume, din ciclul *Scrieri târzii*.

Minunată idee, care aparține, deopotrivă, atât autorului, cât și scriitorului Victor Gh. Stan, președintele Filialei pentru Copii și Tineret, din cadrul Uniunii Scriitorilor din România, filiala București, directorul Editurii Destine, unde a fost tipărită cartea.

În ce constă noutatea? În faptul că naratorul principal ne înfățișează povestea unei fetețe oropsite de tatăl ei vitreg, împăratul Hrăpărilă, care o surghiunește într-o căsuță, construită într-un pom, dintr-o pădure întunecată. Dar Flavia este salvată de un vulture fermecat și dusă într-o împărăție a fericirii, însoțită de-o privighetoare, Filomela, care-i cântă să-i alunge amintirile triste. În grădina palatului se afla și o floare fermecată, iar fata a mângâiat cu petalele ei privighetoarea , care s-a prefăcut „într-un voinic cum numai în visele fetei s-a mai întâmplat să vadă până acum“ (p.17) - iar acesta s-a dus la împăratul hapsân să-l pedepsească pentru asprimea lui față de Flavia.

Încântat de cele citite până aici, în manuscrisul autorului, un pici - Vlad Pistrui - a continuat faptele celor doi îndrăgostiți, invitându-i pe cititori la nunta lor de poveste, apoi în călătoria spre țara voinicului, stăpânită de-un balaur, mirele luându-și prin luptă în stăpânire împărăția, unde va domni fericit alături de iubita sa.

Nu se lasă însă mai prejos nici eleva Adina Olteanu, care revine asupra unor amănunte, purtându-i pe cei doi miri spre Tărâmul cel Nou, în zbor peste Pădurea Blestemată și Munții cei Înzăpeziți, oprești pe care ei le trec cu succes. Evenimentele sunt prezentate, rând pe rând, dar ele nu se opresc doar aici, deoarece autorul mai lasă o foaie liberă Cititorului: „Această pagină va fi folosită pentru realizarea unei lucrări de către cititorul cu vârstă până la 16 ani. Lucrările pot fi numai text, numai desen, un text și un desen“ (p. 29) - și cartea, astfel completată, va fi adusă la biblioteca bogată a Casei Corpului Didactic a Județului Ilfov, la doamna Horiana Petrescu - zâna cea bună peste toate cărțile de aici - și pusă la dispoziția altor cititori copii. Iată un nou fel de a crea folclor, pentru care i-ar admira pe autorii mileniului al III-lea chiar și Petre Ispirescu sau Ion Creangă. Acest model co-participativ cred că va avea un rol important în educarea dragostei pentru lectură în rândurile copiilor și le sugerez metodiștilor de la Inspectoratul Școlar Ilfov să popularizeze ideea ingenioasă a celor din Brănești și s-o propună, pe cât este posibil, chiar la nivelul țării. ■

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov
Alexandrina NIȚĂ

Condeie ILFOVENE

Editor: **Centrul Român pentru Inițiativă Socială**

Redactor șef: **Cătălin DRAGOMIR**

Redactori: **George GRIGORE, Cristina ANGHELUȚĂ, Ionela MIRCEA, Anica POPA**

Foto: **Ionela MIRCEA, George GRIGORE, Marius VĂDUVĂ**

DTP: **Dan DULGHERU**

tipar - **www.tipografiaLM.ro**

Tel. **0371.084.001**; e-mail: **condeiilfovene@gmail.com**

ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984

Publicație distribuită gratuit

Vă informăm că începând cu 7 februarie 2019, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov funcționează la adresa din strada Ernest Juvara, nr. 3 - 5, Sector 6, București, etajul 1, clădirea Consiliului Județean Ilfov.

Cucii din Brănești: Din Veneția în Elveția

© Marius Pistru

© Marius Pistru

masca de cuc cu chip din Brănești devenind astfel un promotor al culturii tradiționale ilfovene și române în cadrul mării familii a culturii tradiționale europene. Cucii din Brănești au impresionat prin unicitatea costumațiilor și a măștilor, dar mai ales prin muzica, jocurile și ritualul prezentate. Pentru Asociația Culturală Brănești această participare a fost o mare onoare, dar și o oportunitate de a promova cu mândrie tradițiile ilfovene și ale României.

Prof. Marius-Ovidiu SEBE

În Elveția, Cucii din Brănești și-au găsit rude din întreaga Europă

După succesul avut la Carnavalul de la Veneția, Cucii din Brănești au participat, în perioada 15-17 februarie 2019, la un alt mare festival internațional, în Elveția, la Altstätten.

La acest vestit festival al culturii tradiționale au participat 35 de grupuri din 13 țări europene: Elveția, Portugalia, Spania, Belgia, Italia, Germania, Austria, Croația, Slovenia, Ungaria, Bulgaria, Grecia și, nu în cele din urmă, România. În revista dedicată prezentării grupurilor, brăneștenii au avut o pagină cu descrieri ale costumelor și ale obiceiului.

promovarea cu mândrie a tradiției ilfovene și a României. Cu această ocazie elvetienii au marcat 100 de ani de la înființarea organizației Röllelibutzen Verein, pastratoarea unui vechi obicei local cu măști numit Fasnacht, și totodată celebrarea a 400 de ani de atestare documentară a localității. Din aceste considerente, ediția de față a reprezentat un mare eveniment al culturii și tradiției europene „Europäisches Kultur- und Brauchtumstreffen Altstätten 2019”. Gazdele au inaugurat și un impresionant muzeu al costumațiilor participante la acest festival, costumul și

Carnaval, confluente, interferențe, diferențe. Cucii din Brănești în marea familie europeană a culturii tradiționale

Un carnaval plin de culoare, muzică, obiceiuri, diversitate, interferențe dar și diferențe, toate la un loc, aduse din întreaga Europă. Am rămas impresionați de tot ce am văzut, de atmosfera prietenească, de fantezia și bucuria unui astfel de festival. A fost prima noastră participare la un carnaval din această parte a Europei. Deși fiecare grup este unic, noi am găsit și asemănări cu multe dintre acestea. A fost un mare pas făcut de Cucii din Brănești, atât pentru palmaresul grupului, cât mai ales pentru

© Marius Pistru

Evenimentul lunii martie

Măgurele: Se restaurează Biserica „Sfânta Treime” - Gherman din satul Aluniș

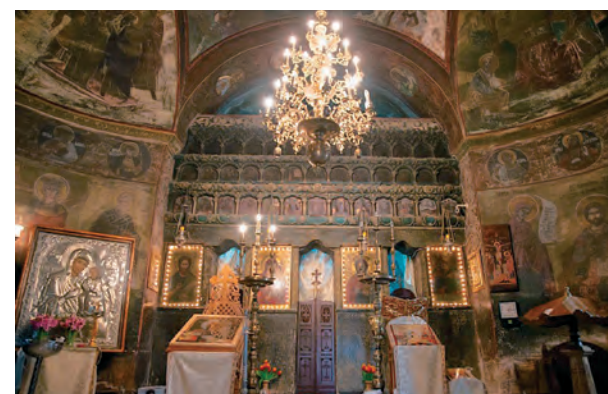

Parohia Gherman, din satul Aluniș, orașul Măgurele, județul Ilfov, a organizat, la 27 februarie 2019, conferința de presă privind lansarea proiectului referitor la reparațiile exterioare, consolidarea bisericii, restaurarea și conservarea picturilor interioare ale bisericii Sfânta Treime - Gherman, eveniment care a avut loc în Amfiteatrul Casei de Cultură din oraș. Au participat Narcis Constantin, primarul orașului Măgurele, Dan Nicula, directorul general al Agenției pentru Dezvoltare Regională București - Ilfov (ADRBI) și Paul-Gabriel Stănescu, preot paroh al Bisericii „Sfânta Treime” - Gherman.

Proiectul este cofinanțat din Programul Operațional Regional și are drept obiectiv general impulsivizarea dezvoltării locale prin restaurarea, punerea în valoare și utilizarea durabilă a obiectivului de

patrimoniu Biserica „Sfânta Treime” - Gherman, prin introducerea acestuia în circuitul turistic real și virtual. Valoarea totală a proiectului este 2,542,748.59 lei, proiectul fiind prevăzut a se derula până la 31 decembrie 2019. Biserica Sfânta Treime a fost construită în 1797, de stolnicul Grigore Asan, după cum mărturisesc un fragment din pisană bisericii (care a fost trecută cu vederea în cadrul reparațiilor efectuate în 1907) și câteva însemnări păstrate pe vechile cărți ale bisericii. Pe una din

treptele de piatră ale Sfântului Altar stă scris, cu litere chirilice: „1797, 7 mai am zidit-o, 1815, 7 iunie cu lespezi am pardosit”. În cărțile dăruite bisericii, păstrate până astăzi, sub data de 1 decembrie 1809, sunt așezate trei însemnări diferite ale stolnicului Grigore Asan: „Și acest Minei l-am hotărât Bisericii ce am zidit-o într-al Ilfovului ținut, sat Măgurele, Grigore Asan.” Acest lucru este repetat și în alte însemnări asemănătoare, precum și faptul că biserica avea opt hramuri. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

Ilfovenii citesc!

✍ Prof. Nică D. LUPU

Șirurile de înaripate, ca mesageri ai zonelor din miazăzi, au adus pe aripile lor răsuflări cu temperaturi alungătoare de geruri nesuferite. Natura iese din neplăcuta amorțeală, oamenii sunt mai vioi și mai darnici în surâsuri iar florile mângâie cu multicolorul lor și cu miresmele îmbătătoare simțurile trăirilor.

Mănuitorii condeielor ies în arena literară cu producții primăvăratice, ca deschizătoare de ferestre spre seninul unor cărți tot mai impresionante. Apar noi poeme, nuvele, romane..., în care suflul vieții pulsează tot mai năvalnic. Având în vedere rolul cititului în formarea personalității fiecărui individ, Parlamentul României a declarat 2019 ca „ANUL CĂRȚII” și a propus lansarea programului național „ROMÂNIA CITEȘTE”. În spiritul acestor orientări, la Casa Corpului Didactic Ilfov se preconizează a se desfășura o serie de

activități menite să dea o deschidere captivantă cărții, spre satisfacerea intereselor cititorilor. Atât la sediu cât și în teritoriu, începând cu luna aprilie, deoarece în această lună au loc **Ziua Internațională a Cărților pentru copii** (2 aprilie) și **Ziua Mondială a Cărții** (23 aprilie), vor avea loc diverse acțiuni literare: lansări de carte, întâlniri ale autorilor cu cititori de toate vârstele, expoziții itinerante de carte, concursuri literare.

Oare nu ar fi benefic ca întreaga rețea școlară ilfoveană să devină o rețea a celor care citesc? ILFOVENII CITEȘC! Sunt convins că astfel ne vom înscrie cu succes în prevederea mobilizatoare, „susținerea lecturii în școli prin întâlniri cu scriitori, personalități publice, voluntari care să le citească elevilor fragmente din opere literare”, iar aceasta nu va rămâne doar o frază lipsită de conținut, ci un plan devenit realitate. ■

Comuna Afumați, la Târgul de Turism al României 2019

Avem istorie bogată și trebuie să fim mândri de acest lucru! Motivul prezenței comunei Afumați la acest mare eveniment al României dedicat industriei turismului îl reprezintă istoria bogată în centrul căreia se află domnitorul Țării Românești, Radu de la Afumați (1522-1529), biserica veche cu hramul Adormirea Maicii Domnului cu zidurile de incintă (1696), conacul Stolnicului Constantin Cantacuzino cu dependințele (1696), ruinele Curții Domnești a lui Radu de la Afumați, dar și relatări despre boierii Stere Negropontes și Dumba Sterio. „Este dreptul și obligația noastră față de înaintașii noștri să nu ne uităm rădăcinile și să promovăm ceea ce alții și-ar dori să aibă. Nu sunt vorbe, aceasta este realitatea. Am crescut și locuim într-o localitate cu multă istorie. Anul acesta împlinim 509 ani de la

atestarea documentară a localității. 509 ani arată statornicia comunității noastre pe aceste meleaguri în care avem o salbă de lacuri pe râul Pasărea, pădure care face parte din Codrii Vlăsiei și vestigii istorice trecute la loc de cinste în patrimoniul național al României. A patra participare a comunei Afumați la Târgul de Turism al României - ediția 2019 a fost cea mai reușită. În cele patru zile, la standul comunei Afumați au poposit sute de persoane. Au fost persoane care s-au oprit să primească pliante și broșuri, care cunoșteau și au vizitat Afumațiul, cetățeni ai localităților învecinate, persoane care au citit

despre domnitorul Radu de la Afumați și chiar au vizitat conacul Cantacuzin, care au fost la pescuit sau au ieșit să se relaxeze la iarbă verde în comuna noastră. Cei care nu aveau cunoștințe despre istoria comunei Afumați, la finalul prezentării au rămas cu date și informații complete, prezentate chiar de primarul comunei, Gabriel Dumanică. Concluzia este că la această ediție câteva sute de persoane au primit materiale informative și au aflat lucruri noi și interesante despre comuna noastră, aflată atât de aproape de capitala României”, scriu reprezentanții localității pe pagina de Facebook. ■

✍ Cristina ANGHELUȚĂ

„Doctor fără voie“, peste tot în Ilfov

Spectacolul „Doctor fără voie” de Molière, în regia lui Victor Olăhuț, s-a jucat, în 2019, mai întâi, în Brănești și Islaz, în cadrul proiectului „Cultură’n șură - teatru pe șoseaua de centură”, care urmărește includerea în circuitul artistic profesionist a comunităților din jurul Capitalei. În decembrie 2018, caravana teatrală a fost în șapte localități din Ilfov: Vidra, Domnești, Buftea, Afumați, Cornetu, Chitila și Voluntari. Ultima reprezentație din cadrul proiectului a avut loc la Glina, pe 21 februarie. Prezența la spectacole a fost numeroasă până acum, iar la Brănești a fost o sală plină, motiv pentru care echipa „Cultură’n șură” a oferit încă o reprezentație gratuită. Regizorul Victor Olăhuț, care a montat în teatre importante din țară, precum Teatrul Național din Sibiu și cel din Cluj-Napoca, a conceput pentru

acest proiect o comedie alertă, interpretată de actori care au confirmat deja pe marile scene. Actrița Florentina Năstase a fost nominalizată la gala premiilor UNITER în 2016 pentru cel mai bun rol secundar, actorul Marin Grigore este cunoscut publicului pentru rolurile sale din producții de televiziune precum sit-com-ul „Ai noștri” și a făcut parte din echipa filmului „Sieranevada” în regia lui Cristi Puiu. Distribuția spectacolului „Doctor fără voie” este completată de

artiști ai tinerei generații care joacă pe scene importante ale teatrelor din București: Iulian Gliță, Ioana Rufu, Lavinia Cosma, Marius Costache, Bogdan Costea. Spectacolul „Doctor fără voie” de Molière este o comedie pentru toate vârstele care a fost premiată în cadrul festivalului internațional de teatru „Atelier” pentru „Cel mai bun spectacol într-un spațiu neconvențional”, categorie la care au mai participat trupe din Belgia, Spania și România. ■

✍ Călin MATEI

✍ George V. GRIGORE

În fiecare an, pe 24 februarie, se celebrează Dragobetele, sărbătoarea iubirii la români.

Ziua lui Dragobete, zeul tinereții, al veseliei și al iubirii are origini străvechi. Urmând firul anumitor legende populare se pare că Dragobetele (numit și „Cap de primăvară”, „Năvalnicul” sau „Logodnicul Păsărilor”) nu era nimeni altul decât fiul babei Dochia, un flăcău extrem de chipeș și iubăreț, care seducea femeile care îi ieșeau în cale. Dragobete a rămas însă până în ziua de astăzi drept simbolul suprem al dragostei autohtone. Este cunoscut ca fiind nașul cosmic al păsărilor și al animalelor. De ziua lui, păsările își găsesc perechea și își fac împreună cuiburi noi. De aici a fost împrumutată și ideea logodnei între doi tineri îndrăgostiți chiar de Dragobete. Asemeni făpturilor necuvântătoare (care erau considerate mesagerii zeilor), obiceiul de a-ți găsi perechea și de a te logodi în

Dragobetele, sărută fetele!

Dragobete

În dimineața asta de primăvară buimacă fetele mari se uită sub pernă atinse cu busuiocul prind viață slovele ferecate în chingi de argint vechi cărți de citit soarta prințeselor se deschid se vede linia vieții ocolind o vale pustie a plângerii se vede calea străjuită de ziduri crăpate pereții pictați au vitralii în care se iubesc cu nerușinarii toți îngerii

Pentru că fetele sunt personaje principale printre florile primăvăratice ale acestei perioade, mai putem selecta din același volum poezia:

Descântec de fată mare

Doar cu-o fundă-n păr legată ies în noapte despuiață

cu găleata într-o mână să scot luna din fântână

pun în apă trei arginți pup icoanele cu sfinți

și înec în cea căldare capul unui drac de mare

leg mănunchi de busuioc cu flori uscate de soc

și-l înmoi cu semnul crucii să stropesc cu el ulucii

intru pe furis în casă îmi pun voal ca de mireasă

las sub pernă busuiocul să-mi aflu în vis sorocul

iar dacă-mi apare prunc spurc găleata și-o arunc! ■

Coroana Reginei Maria, inspirată de cea a soției domnitorului Neagoe Basarab

Printre principalele bijuterii din camera Tezaurului din cadrul Muzeului Național de Istorie a României se află și o splendidă coroană regală: Coroana Reginei Maria. Puține sunt lucrurile pe care le știm, astăzi, despre simbolurile monarhice românești. Puțină lume știe, de exemplu, povestea acestei frumoase bijuterii din Europa secolului XX, respectiv coroana purtată de Regina Maria la încoronarea de la Alba Iulia, din anul 1922, moment prin care se marca, simbolic, Marea Unire din 1918. În contextul istoric al aceluia moment, imediat după război, când țara toată era în suferință, iar banii erau puțini și se făceau eforturi serioase pentru a se întări administrativ statul abia unit, nu existau fonduri pentru turnarea unei bijuterii de asemenea anvergură. Regele Ferdinand avea să poarte coroana predecesorului său, Carol I, făurită, după cum se știe, din oțelul provenit de la un tun turcesc, capturat în timpul Războiului de Independență. Dar pentru coroana reginei se căutau încă soluții, o comisie a încoronării fiind alcătuită, potrivit presei vremii, pentru a pune la punct toate detaliile. Atunci a intervenit magnatul băimărean al aurului, Alexe Pocol, industriaș, dar și recunoscut filantrop, la vremea

George V. GRIGORE

respectivă senator, care a trimis o scrisoare către Comisia încoronării, oferindu-și sprijinul, mai exact donația a 3,6 kilograme de aur necesare pentru coroană. Majestatea Sa Regina i-a transmis vii mulțumiri lui Alexe Pocol, acordându-i și o audiență privată. Așadar, coroana a fost făcută din aur transilvănean în stil art-nouveau la Paris, după proiectul unui român, Costin Petrescu. Dar ideile privind cum trebuia să arate și care să-i fie elementele constitutive au venit chiar de la suverană, principala sursă de inspirație constituind-o coroana doamnei Despina Milița, soția domnitorului Neagoe Basarab, pe care Regina Maria o văzuse pe fresca Mănăstirii de la Curtea de Argeș. Regina și-a dorit în mod special acest lucru, pentru că dorea să se facă trimitere și la trecutul țării, dar și la bogăția și fertilitatea pământului românesc. În ceea ce privește simbolurile regalității, ele apar pe cei doi pandantivi laterali de inspirație bizantină: pe unul este reliefată în aur stema mică a Regatului României, iar pe celălalt - stema Casei de Edinburgh (pentru a indica originea reginei Maria). De cele două medalioane sunt prinse câte trei lanțuri, reprezentând boabe de grâu, simbol al fertilității, iar la capătul fiecărui lanț se afla o cruce gamată, similară celei din partea superioară a coroanei, cruce care reprezintă simboluri religioase străvechi, regăsite adesea și în arta populară românească. Comanda pentru coroană a fost făcută de Parlamentul României și de colonelul Drosso - din partea regelui Ferdinand, pe data de 5 august 1921, plătindu-se celebrei case de bijuterii Falize din Paris suma de 65.000 de franci; lucrarea a fost terminată în luna septembrie 1922. Coroana

Reginei Maria este din aur masiv și pietre semiprețioase: turcoaze (16 bucăți), ametiste (12 buc.), opaluri (68 buc.), chrysoprazuri (32 buc.), granate (16 buc.), plus indispensabila catifea. Cântărește 1.854 de grame, are diametrul la bază de 17,5 cm și înălțimea de 18 cm. Regina Maria a purtat coroana în premieră la o lună după ce a fost terminată, respectiv la momentul încoronării soțului său, Ferdinand, ca rege al României. Evenimentul a avut loc pe 15 octombrie 1922 la Alba-Iulia.

Coroana Reginei Maria - asigurată ca piesă de tezaur la valoarea de 25 milioane de euro

Astăzi coroana poate fi admirată la Muzeul Național de Istorie al României din București. În 2008, când a fost expusă la Suceava, coroana Reginei Maria a fost asigurată ca piesă de tezaur la

valoarea de 25 milioane de euro. Alături de coroana de aur, Regina Maria a purtat la încoronare și un colier de diamante Cartier, precum și un safir mare ca pandantiv, bijuterii comandate de Regele Ferdinand la celebra Casă de bijuterii Cartier. Un an mai târziu, mulțumită de lucrarea Casei de bijuterii Falize, Regina Maria a comandat o copie a coroanei, acesta fiind expusă acum la Muzeul „Maryhill” din SUA. În acest muzeu se mai află un bust al Reginei Maria, o copie a tronului României și o reproducere a Castelului din Sinaia. Toate acestea au fost duse și donate de Regina Maria, în timpul călătoriei sale pe acest pământ. E ca un muzeu al monarhiei române, un loc de pelerinaj unde vin americanii, dar și românii. O româncă este cea care administrează acest muzeu american (adresa: 35 Maryhill Museum Drive, Goldendale, Washington). Față de varianta originală a coroanei care se află la noi în țară, exemplarul din 1923 (copia) era realizat din argint aurit, în loc de granat fiind montate rubine, iar calcedonitul a fost înlocuit cu peridotit. Regina Maria, cea care a purtat Coroana României, a trăit între anii 1875 și 1938. Născută Maria Alexandra Victoria de Saxa-Coburg și Gotha (devenită după primul război mondial Casa de Windsor), a fost mare prințesă a Marii Britanii și Irlandei, fiind nepoata reginei Victoria a Marii Britanii. Părinții săi au fost Alfred Ernest Albert de Saxa-Coburg și Gotha, duce de Edinburgh, iar mama, Maria Alexandrovna Romanova, a fost mare ducesă a Rusiei, unica fiică a țarului Alexandru al II-lea al Rusiei. Maria a fost căsătorită cu Alțea Sa Regală Ferdinand, prințul de coroană al țării noastre la acel moment, momentul festiv având loc la 10 ianuarie 1893, la Sigmaringen, în Germania.

Datorită firii sale dârze, s-a implicat în multe din problemele țării, căpătând chiar, la un moment dat, numele de „mama răniților” deoarece, în timpul primului război mondial, nu a ezitat să meargă chiar până în prima linie a frontului, având grijă de răniți. Temperamentul său de luptător l-a convins pe regele Carol I ca, în 1896, să o numească pe principesa Maria în calitate de comandant onorific al Regimentului 4 Roșiori, fapt ce o va face extrem de mândră pe principesă, care nu va ezita să poarte cu orice ocazie uniforma regimentului la manifestațiile oficiale. Toată viața ei a fost preocupată de propria imagine și obișnuia să spună că „a dat României o față vie”. Despre coroana prezentată se spune că este cea mai frumoasă bijuterie din Europa secolului XX, iar Regina Maria, cea care a purtat această minune de bijuterie, rămâne una dintre cele mai iubite femei din istoria țării noastre. Frumusețe și iubire - ce poate fi mai nobil și onorant pentru un suflet sensibil și vibrant ca al Reginei Maria a României. ■

MOGOȘOAIA Centrul Cultural - pol al

(continuare din pagina 1)

George V. GRIGORE

Scopul acestei întâlniri a fost de a consolida capacitatea instituțională a centrelor culturale și a Centrului Județean de Conservare și Promovarea a Culturii Tradiționale Ilfov, de a crea proiecte culturale adecvate, adaptate la nevoile curente și specifice, care să vină în întâmpinarea aspirațiilor comunităților locale și să promoveze imaginea județului Ilfov la nivel național și internațional. Printr-un schimb de experiență eficient între promotorii culturali ai județului se poate răspunde provocărilor actuale și se poate accede spre valorificarea potențialului de dezvoltare al județului Ilfov prin cultură. La această manifestare ne-au onorat cu prezența Rizia Tudorache - vicepreședinte al Consiliului Județean Ilfov, Florentina Ecaterina Costea - inspector școlar general, Cristina

Petre Ghiță - inspector școlar general adjunct, Florin Petrescu - director al Casei Corpului Didactic Ilfov, Antuanaela Roșioru - director al publicației „Timp Românesc”, Cătălin Dragomir, redactor șef al publicației Viitorul Ilfovean, Cristina Matei - director general al publicației Jurnalul de Ilfov, Diana Stan - director al Casei de Cultură „Mihai Eminescu” din orașul Bragadiru, Robert Nagy - director al Centrului Cultural din orașul Buftea, Iulian Nicolae - director/administrator al Casei de Cultură din comuna Clinceni, Marius Crucianu - director al Centrului Cultural din comuna Cornetu, Doina Scripca - inspector pe probleme culturale la Primăria comunei Domnești, Beatrice Marin - referent la Primăria comunei Afumați, Mihnea Badea - Pictor, profesor la Școala Generală nr. 1 din orașul Buftea,

Olivia Ignătescu - creator popular și profesor la Liceul Tehnologic și Administrativ „Barbu A. Știrbey” din orașul Buftea, Adriana și Virgil Scripcariu de la Școala de la Piscu, Marcel Bărbăței - de la Centrul Cultural pentru Tineret din comuna Moara Vlăsiei, Alexandru Ionescu - instructor pictor, Ștefan Ciobanu - profesor de pian de la Centrul de Cultură din comuna Cornetu, Daniela Mândroc - coregraf și Salex Iatma - actor și regizor de la Centrul de Cultură din orașul Buftea, Ștefania Duminiță - director la Școala Gimnazială „Ion Vișoiu” din orașul Chitila, Adina Gheorghe - din partea Primăriei comunei Mogoșoaia.

Alături de aceștia s-a aflat întreaga echipă a Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov (CJCPCT), formată din George Grigore, Anica Popa, Marius Văduva, Daniela Leolea, Daniela Salariu Ivănescu, Ion Alexandru Ioniță și Bogdan Drăgilă. Cuvântul de întâmpinare a fost adresat de directorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Alexandrina Niță, invitându-i apoi pe Rizia Tudorache - vicepreședinte al Consiliului Județean Ilfov și pe Florentina Ecaterina Costea - inspector școlar general să transmită mesajul lor celor prezenți.

Pentru o bună intrare în atmosferă a fost prezentat filmul „Înger pe front - Regina Maria”, regia și scenariul fiind semnate de Salex Iatma (producător în cadrul C.J.C.P.C.T. Ilfov). După aplauzele meritorii din final au urmat

prezentarea tematicii „Dezbateri instituțională și creștere a calității serviciilor publice prestate de Centrele Culturale din județul Ilfov, prin pomovarea patrimoniului local ca sursă cheie pentru cultură, pentru dezvoltarea turismului, dar și a spiritului cultural național” și luările de

cuvânt pe marginea subiectului abordat. În cadrul dezbaterii s-au căutat, împreună cu participanții, noi modalități de abordare a domeniului cultural, pentru dezvoltarea unor comunități rurale românești vii și puternice.

În Ilfov există centre culturale care pot deveni exemple prin proiectele culturale realizate

Trebuie să avem în vedere faptul că în Ilfov există centre culturale care pot deveni exemple prin proiectele culturale realizate, proiecte din zona artelor, a turismului sau a meșteșugurilor tradiționale. Se poate ca prin puterea exemplului existent să se înceapă proiecte noi în zone care încă neconectate la fenomenul cultural.

Astfel, ca un prim exemplu, semnalăm cu bucurie existența la Centrul de Cultură din orașul Buftea a trupei de teatru „Bastion”, coordonată de actorul și regizorul Salex Iatma. Cu multe premii la activ pe plan național, această trupă de teatru își poate prezenta producțiile teatrale în întreg județul, la centrele culturale care se vor arăta interesate, propagându-se astfel ideea și dorința de a se crea noi trupe de teatru în Ilfov, de a se descoperi noi talente. La fel se poate face cu pictura (artele plastice), muzica, dansurile, meșteșugurile

promovării patrimoniului cultural și tradițional local

tradiționale etc. Toate centrele culturale au prezentat propuneri cu noi proiecte care vor fi individuale, dar și comune. Prin acțiunile culturale care vor fi întreprinse vor fi puse în valoare și anumite zone din județ, cu potențial istoric, cultural sau turistic. S-a solicitat operatorilor culturali, dar și cadrelor didactice să acorde sprijin pentru buna desfășurare a proiectului cu tema „Acțiuni de cercetare, inventariere a obiectivelor de patrimoniu material și imaterial, în vederea realizării Monografiei Județului Ilfov”, proiect întreprins de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov (CJCPCT), în colaborare cu Școala de la Piscu (artiștii Virgil și Adriana Scripcariu).

De asemenea, prin punerea în valoare a sărbătorilor și festivalurilor locale specifice existente sau viitoare (al Cucilor, al Dovlecilor, al Nucilor, al Brezaiei etc.) se poate crea un bun potențial turistic și nu numai (exemplu fiind Festivalul de Florii propus de Casa Corpului Didactic

Ilfov). Concursurile de prezentare a costumelor populare, de pescuit (de semnalat ideea de înființare a unui muzeu al pescuitului), de cusut artistic, de gătit (gastro-nomic), de împletituri sau lucru în piele pot deveni locuri de întâlnire pentru diferiți pasionați și curioși. Festivalurile de film în aer liber, de pictură (concursul național de creație plastică „Artă, între talent și dăruire” - de la

Chitila), de sculptură (tabere în aer liber), de meșteșuguri (olărit, cusături, sculptură în lemn și os, ateliere de fierărie, de tâmplărie, de împletit răchita) și de artă medievală, de dans și muzică populară sunt tot atâtea șanse de a face schimb de experiență și de a dezvolta noi direcții de către instituțiile culturale ilfovene, pentru educație, socializare și comunicare.

S-a propus crearea unui Festival anual al Centrelor Culturale din Ilfov

S-a propus crearea unui Festival anual al Centrelor Culturale din județul Ilfov, în cadrul căruia fiecare centru cultural să fie prezent cu realizările remarcabile din timpul anului respectiv. Prin popularizarea la nivel local (panotaj, afișaj, în mediul virtual, la centrele culturale, la primării etc.) sau prin publicația „Condeie Ilfovene”, care are o deschidere națională și nu numai, se pot afla noutăți, se poate face schimb de experiență, se pot porni colaborări și proiecte locale, județene, naționale și internaționale.

Astfel, ne propunem cu toții ca împreună să realizăm în anul 2019 proiecte culturale de mare anvergură care vor aduce o notă de originalitate și vivacitate în județul nostru. Un moment artistic plăcut a fost susținut de pianistul Ștefan Ciobanu, de la Centrul de Cultură din comuna Cornetu și de solistul Marius Văduva din cadrul C.J.C.P.C.T. Dezbaterile s-a încheiat cu decer-

narea unor distincții (plachete) pentru merite deosebite oferite managerilor centrelor culturale din județul Ilfov care s-au remarcat în anul 2018, oferite de doamna Alexandrina Niță, director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, într-o atmosferă colegială și prietenească, promițând rezultate spectaculoase pentru anul 2019. ■

Spre educație, prin cultură

„Obiectivul final este aplicarea strategiei culturale a județului Ilfov, conectată la lumea largă“

În Ilfov sunt săli de spectacol foarte frumoase, cu un potențial extraordinar ● Prin proiectul „Filarmonica Itinerantă“ încercăm să ne apropiem comunitățile mai mici cu muzică de bună calitate ● În Ilfov este o situație care ar fi bine să se dezvolte în toate județele ● Autoritățile nu trebuie să dea comunității doar drumuri și șosele ● Cultura poate aduce și beneficii economice comunității ● La Măgurele avem un cârlig mondial

Împreună cu Royal Studio Production, ELECTRECORD a înregistrat la OSIM brandul „Orchestra Națională Electrecord“. Aceasta cuprinde trei secții - de muzică populară, prin Orchestra de Muzică Populară, Orchestra de Suflători, respectiv fanfara, și Orchestra Simfonică.

Pentru ca peste acest brand să nu se aștearnă uitarea, ba mai mult, pentru a-i asigura continuitate și a-l promova, cei doi parteneri s-au apucat de treabă. În această asociere, Royal Studio Production a pus pe picioare partea structurală și cea de marketing al formațiilor, care înseamnă relaționarea cu diverși parteneri și clienți, dimensionarea unui buget...

Mult mai bine s-a dezvoltat orchestra de suflători, cunoscută publicului ca Fanfara Electrecord, susține dirijorul Florin Ciofică. „Noi ne-am gândit și la o ținută aparte, pe care ați văzut-o, poate că și asta atrage. Pe de altă parte, pentru că am lucrat 35 de ani la Orchestra Militară, nu am refuzat contractele care prevedeau activități protocolare - Ziua Națională, depuneri de coroane la ceremonii oficiale, Unirea Principatelor, Ziua Eroilor, dezveliri de monumente. Cu alte cuvinte, am asigurat Orchestrei de Suflători, care își permite să iasă și în aer liber, o paletă mult mai largă de activități“.

Rep: Am văzut orchestra de suflători evoluând, iar constatarea mea a fost că, din păcate, publicul care v-a urmărit nu a fost prea numeros...

Florin Ciofică: Au fost spectatori mai puțini, e adevărat, dar cel puțin în acest moment numărul celor care ne ascultă este mai puțin relevant. Este important dacă muzica noastră ajunge la un singur om, așa cum spunea și Enescu, cel care a cântat și unui singur ascultător. Am constatat însă că ia amploare, să-i spunem așa, Orchestra Simfonică, cu care avem câteva proiecte bine structurate, care așteaptă să fie lansate. Deja s-au făcut câteva proiecte frumoase, foarte bune, cum ar fi concertele de muzică de film. Am avut deja la Mogoșoaia. Am susținut un spectacol Disney Music, unde am cântat muzica din filmele Disney consacrate, și Hollywood Music, deci filmele de Hollywood. Asta înseamnă că deținem toate drepturile de interpretare. Am achiziționat acest repertoriu și avem dreptul de a interpreta coloana sonoră a filmelor de la Hollywood, care sunt cu proiecții media. E un proiect complex. Noi nu dăm filmul acolo. Noi dăm un soundtrack din coloana sonoră, dar pe spate sunt imagini, efecte multimedia, lasere, ceață ș.a.m.d. Este un spectacol complex, pe care

De vorbă cu maestrul Florin Ciofică,

noi, de fiecare dată când suntem solicitați îl interpretăm cu mare drag. L-am jucat și la Sala Palatului. Un alt proiect care prinde deja este „Regalul Vienez“. S-a stabilit ca întotdeauna în 28 decembrie la Teatrul Odeon să se joace acest spectacol - Regal Vienez, unde Orchestra Națională Electrecord evoluează împreună cu balet, soliști... Cum se joacă la Viena, așa vrem să facem și aici și să creăm un obicei, ca o tradiție locală, cu acest spectacol. Prima ediție a fost în luna decembrie și s-a stabilit ca an de an, pe 28 decembrie, Regalul Vienez să se repete. Același spectacol - Regal Vienez - l-am jucat și pentru județul Ilfov, într-un program care s-a gândit a fi, i-am spus noi, Filarmonica Itinerantă.

Rep: Cum a apărut ideea interpretării acestui spectacol pentru Ilfov?

Florin Ciofică: Populația din Ilfov a migrat din București, iar unii poate deja au tabieturi formate. De ce să nu ne ducem către acest public? În Ilfov sunt săli de spectacol foarte frumoase, cu un potențial extraordinar. Prin Filarmonica Itinerantă, încercăm să ne apropiem comunitățile mai mici cu muzică de bună calitate. Proiectul are trei componente: se adresează publicului iubitor de concerte pe diferite teme, concerte educative prin care ne adresăm copiilor, în general, și prin care îi ajutăm să cunoască instrumentele, disciplina unui ansamblu. Încercăm să-i facem să vadă că dacă o orchestră sună bine este pentru că are o anumită disciplină, disciplină care trebuie să existe și în formarea unui copil. Or, prin posibilitățile noastre contribuim și noi la disciplina copiilor, la educarea lucrului în echipă. Pe de altă parte, concertele acestea au un rol educativ nu doar pentru

copii, ci pentru orice tip de categorie de public dar, când e vorba de copii, interacționăm cu ei, răspundem curiozității și nevoilor lor, ne adaptăm la nevoile lor și îi lășăm să aleagă. Dar mergem și pe partea de educație a adulților care sunt puțin refractari față de fenomen pentru că unii dintre ei consideră că a trăi bine înseamnă a avea bani în buzunar și a mânca foarte mult sau a se distra la mall.

Rep: Vă întrerup puțin... Cum s-au format convingerea, obiceiul, percepția că a trăi bine înseamnă doar a avea bani, a asculta un anumit gen de muzică sau a merge doar la mall?

Florin Ciofică: Simplu. Este firesc, dacă nu apelezi, ca în orice lucru, dacă nu pui toate ingredientele, nu are cum să iasă un produs bun. Să luăm cazul oamenilor care au început să-și dezvolte o mică afacere. Mulți

dintre ei provenind dintr-un mediu în care nu au avut acces la o paletă variată de genuri muzicale au un oarece progres financiar și simt nevoia să-și aloce din buget o anumită sumă pentru divertisment, pentru relaxare. Dar dacă nu a văzut o diversitate de modalități de a te distra, nivelul lor cultural rămâne undeva în zona muzicii de petrecere, pe care o asociază cu a se simți bine cu prietenii, a bea un șpriț și a mânca ceva. Este logic că nivelul lor acolo rămâne, chiar dacă din punct de vedere financiar se ridică. Nu judecăm pe nimeni. Analizăm o situație. Atunci însă când îi dai ceva nou, trebuie să-i dezvolți curiozitatea și să te duci către acest public cu lucruri pe care, altfel, în mentalul lui nu le-ar percepe deloc. Spre exemplu, să mă duc să cânt Bhrams. Prima dată, sigur va spune că e greu. Dar când cântăm Brhams în concert, eu îi invit să închidă ochii, să facă abstracție de faptul că au în față o orchestră care impune o anumită sobrietate și o anumită atitudine și să se lase modelați doar de ceea ce ascultă. Iar surpriza este extraordinară de interesantă. Dacă nu toți, majoritatea spun la final că s-au simțit bine. Pe scurt, ce vreau să spun? Contează și modul în care livrezi acest produs, atitudinea cu care te apropii de public, mai ales de cel neinițiat. Altfel, se depărtează unii de ceilalți. Iar forma de a-i apropia este comunicarea. Noi comunicăm cu publicul prin sunet, dar și prin atitudine și prin ceea ce transmitem celor care ne ascultă. Stăm de vorbă cu ei...

Rep: Aici, cu micii întreprinzători, care au ajuns la un anumit nivel financiar, personal aș avea câteva amendamente la ceea ce ați spus Dvs. În general sunt de vârstă medie, undeva la 40-50 de ani. În copilărie, adolescență, tinerețe, ei au beneficiat până la un anumit moment de un anumit tip de educație muzicală. Pe care l-au primit. Undeva, acolo, în interiorul lor, lucrurile acestea există. Că nu le conștientizează sau că nu revin asupra lor... Mă gândesc că totuși ar trebui să fie receptivi la un asemenea gen de muzică...

Florin Ciofică: Nu! Este mult mai simplu. Generația noastră a fost un pic forțată. Chiar și lucrurile de elită erau duse în zona maselor. Amintiți-vă că ieșea orchestra simfonică și cânta scumpului conducător. Or, fiecare lucru pe lumea asta are poziția lui, importanța lui. Nici dragoste și nici bine nu e bine să faci cu forța. Prin proiectele pe care le facem în comun cu autoritățile încercăm să acoperim și această nevoie a oamenilor, pe care nu toți o

ROMÂNIA
100
AN
DE
INDEPENDENȚĂ

CONSILIUL JUDEȚEAN ILFOV
CENTRUL JUDEȚEAN PENTRU CONSERVAREA
ȘI PROMOVAREA CULTURII TRADIȚIONALE ILFOV
PREZINTĂ

Regal Vienez
concert extraordinar

JOI
13.12.2018 ORA 19:00
CINEMA PRO [STR. ION GHICA NR. 3, BUCUREȘTI]

ORCHESTRA NAȚIONALĂ ELECTRECORD [DIRIJOR: ALEXANDRU ILIE]
SOLIȘTI:
OANA MARIA ȘERBAN [SOPRANĂ]
ALEXANDRU CONSTANTIN [BARITON]
TRUPA DE BALET A LICEULUI DE COREGRAFIE "FLORIA CAPSALI"

PREZENTATOR: OANA TOFAN

PRODUCĂTOR: ROYAL STUDIO PRODUCTION

dirijorul orchestrelor ELECTRECORD

conștientizează. Autoritățile nu trebuie să dea comunității doar drumuri și șosele. Fac o paranteză. Era un reportaj foarte interesant la televiziune, în care o primărie din Ucraina spunea că și-a început mandatul ei cu educația, nu cu drumurile. Nu sunt în totalitate de acord cu ea, dar dacă pentru ea prioritatea a fost educația... S-ar putea ca într-un termen destul de scurt, dacă o face bine, să aibă mai multe rezultate decât dacă ar fi început să facă drumuri. Trebuie să fie o chestie atât de bine pregătită încât pentru om să devină o necesitate. Nu trebuie să oferim ceva doar pentru că așa vrem noi. Eu nu sunt de acord cu gratuitățile la lucruri fără substanță. Și nu sunt de acord cu amalgamul, pentru că omul nu mai știe să aprecieze valoarea fiecărei componente. Și atunci, ușor, ușor, și datorită unor oameni care vibrează cu fenomenul cultural, am reușit să facem câteva proiecte prin care aducem instituțiilor bani cu care să meargă mai departe cu alte proiecte.

Rep: În Ilfov ați avut asemenea proiecte?

Florin Ciofică: Da. La Ilfov este o situație care cred că ar fi bine să se dezvolte în toate județele. Centrele de la nivel județean ar trebui să sprijine activitatea celorlalte centre zonale. Așa cum de la nivel județean sprijini realizarea infrastructurii, așa și în domeniul cultural, centrele zonale ar trebui monitorizate și sprijinite. Dacă la Bragadiru, la Otopeni sau la Cornetu ai un anumit tip de public, cu un anumit gen de așteptări, de ce să nu-i aduci cultura mai aproape? Asta înseamnă și că, dacă dai un lucru de calitate, îl obișnuiești pe om să plătească un bilet, iar pe de altă parte trebuie să înțelegem că și solidaritatea socială este foarte importantă. Dar nu așa cum o vedem noi acum, cu sindromul mâinii întinse... Viața te pune în diferite ipostaze. Am participat la multe festivaluri militare, unde primul concert era pentru oamenii cu handicap grav. Explicația pe care am primit-o a fost: *Nu facem concert pentru oamenii cu handicap. Facem acest concert pentru că ne gândim că în viață am putea fi în locul lor. Iar noi, dacă suntem decidenți trebuie să facem foarte bine acest proiect, pentru că el trebuie să devină o obișnuință pentru comunitate.*

Alte proiecte pe care aceste centre le-ar putea dezvolta, tot pe latură socială, îi vizează pe pensionarii proveniți din educație, din sănătate, care au un anumit

nivel de așteptare culturală și pe care la pensie nu și-l mai pot permite. Ei nu trebuie doar să primească, ci și să dea. Dacă autoritățile publice le mențin standardul cultural, prin compensare, acești oameni pot contribui la diferite cercuri culturale, de științe, de artă. Ei nu mai pot preda la catedră, dar prin centrele culturale pot ajuta copiii din comunitate.

Rep: Dvs. vorbiți despre un sistem...

Florin Ciofică: Da. Sistemul se schimbă în felul următor: prin crearea de micro sisteme care să interacționeze între ele. Atunci sistemul se va schimba de la sine. Noi suntem obișnuiți să interacționăm. Micro sistemele nu interacționează între ele pentru că noi, indivizii care formăm aceste micro sisteme nu avem deprinderea colaborării. Așa au fost formați cei mai mulți dintre noi. Învățul are și dezvăț.

Rep: În aceste condiții vorbiți din nou despre disciplină...

Florin Ciofică: Fără disciplină și ordine apare haosul. Atunci, nu ezita, chiar de la lucruri mărunte, nu ezita să lauzi copilul care a făcut ceva bun. Iar dacă a greșit, niciodată nu-l certa în public.

Rep: Nici deprinderea aceasta nu prea o avem. Dimpotrivă, se pare că avem plăcerea umilirii celui alt...

Florin Ciofică: Din ce cauză nu trebuie să o faci în public? Pentru că, mai devreme sau mai târziu, s-ar putea să nu-ți realizezi nici tu scopul pentru care ai fost pus acolo. Nu trebuie să-l umilești, ci să-l recuperezi, pentru că el trece printr-un moment greu. Îl iei deoparte și vezi ce poți face. Ai trei posibilități: să-l îndrumi, să-l ajuți sau să-i spui că nu poți.

Rep: Ajungem din nou la educație...

Florin Ciofică: Nu vedeți că facem ce facem și ajungem din nou la origini?

Rep: Pentru ceea ce ați spus Dvs. mai devreme, avem nevoie de reeducarea educatorilor.

Florin Ciofică: Nu. Nu toți oamenii sunt obtuși. Dar unii nu sunt în locul potrivit. Am cunoscut tot felul de oameni. Unii nu excelează în mașini scumpe sau haine de firmă, dar au o armonie interioară în care spun în felul următor: eu sunt util prin ceea ce fac. Și așa apar rezultatele, dar nu apar peste noapte. În spate este muncă.

Rep: Pentru 2019 ce proiecte aveți cu Ilfovul?

Florin Ciofică: Deocamdată am discutat un proiect de principiu, de a contribui la o strategie culturală a județului, bazată pe capacitatea centrelor culturale existente - Otopeni, Cornetu, Snagov, Măgurele, Mogoșoaia și altele. Am dori să se înființeze cât mai multe centre culturale, întrucât Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, spre deosebire de un departament de cultură din cadrul unei primării, are o anumită autonomie, o imagine de ansamblu a fenomenului cultural și poate dezvolta activități chiar și în centre culturale din străinătate, pentru că și cultura poate aduce beneficii economice comunității. În cele din urmă acesta este scopul. Diversitatea constă în schimburi. Imaginați-vă că o localitate se definește și cultural printr-un brand de localitate. De exemplu, celebrul Festival al Cucilor de la Brănești. A început greu. Dar odată ce s-a construit un brand de localitate, un brand cultural, poate aduce beneficii enorme și din punct de vedere financiar. Pentru că sunt proiecte finanțate de Uniunea Europeană, de fondurile norvegiene. La Măgurele, spre exemplu, este un potențial fantastic datorită Platformei. Acolo avem un cârlig mondial. Dacă ne învârtim în jurul aceluia cârlig și cu potențialul cultural vă dați seama de beneficii? Acolo vin oameni din toată lumea, cercetători, oameni care sunt obișnuiți cu un anumit standard cultural. Și lor trebuie să le oferim și așa ceva. De-asta spun că importanța unui centru cultural care poate să facă venituri proprii este extraordinară. În momentul în care, instituțional, înțelegi importanța unei asemenea infrastructuri este extraordinar

pentru că prin legislație ai foarte multe posibilități să derulezi activități. Mi-aș dori ca în această strategie culturală să existe un consiliu de evaluare a proiectelor pe care le va desfășura Ilfovul, consiliu care să evalueze din punct de vedere educațional, social, al reconversiei, proiectele care se vor desfășura în județ.

Rep: Ați vorbit mai devreme despre capacitatea centrelor culturale zonale de a aduce beneficii comunităților. În ce măsură credeți că autoritățile locale, primarii, realizează nu doar rolul educativ, ci și forța coezivă, pentru comunitate, a culturii, a evenimentelor culturale de calitate?

Florin Ciofică: Mulți dintre ei nici nu trebuie să înțeleagă. Dar dacă a văzut sau a auzit ce a făcut bine, într-o localitate, un alt primar, poate face și el.

Rep: Dar dacă are convingerea că așa cum știe el sau cum face el este mai bine?

Florin Ciofică: Nu are cum să fie mai bine, pentru că se văd rezultatele. Pentru că nu are cum să fie bine dacă nu e făcută de profesioniști, unii dintre ei vin chiar din străinătate în această echipă cu care vrem să construim și să ducem expertiza în teritoriu, nu ca un hei-rup, ci cu niște reguli care să fie aplicate. Și această strategie are un timing în care se vor vedea rezultatele. Strategie nu înseamnă numai dorință, ci înseamnă meserie pe fiecare domeniu în parte. Identificarea potențialului, cui te adresezi și apoi, pas cu pas, în funcție de ceea ce ți-ai propus, poți să adaptezi, dar obiectivul final este aplicarea strategiei culturale a județului Ilfov, conectată la lumea largă. ■

Antuanela ROȘIORU

Comuna **GRUIU** - pol al spiritualității și al inspirației artistice

Comuna Gruiu (în trecut, Lipia-Bojdani) are în componență patru sate: Gruiu (satul de reședință), Lipia, Siliștea Snagovului și Șanțu-Florești. Comuna a aparținut Sectorului Agricol Ilfov în perioada 23 ianuarie 1985 - 10 aprilie 1997. Ea se află pe malul drept al Ialomiței și pe malurile de nord și est ale lacului Snagov. Prin comună trece autostrada București - Ploiești, de care însă nu este deservită prin nicio ieșire. Principala cale de comunicație a comunei este DJ 101B, care duce la est către Nuci și mai departe în județul Ialomița la Rădulești, Maia și Adâncata și spre vest la Snagov (unde se intersectează cu DN1), Periș și mai departe în județul Dâmbovița la Niculești și Butimanu (unde se termină în DN1A). În zona satelor Lipia și Gruiu, DJ101B se intersectează cu șoseaua județeană DJ101C, care duce spre sud la Moara Vlăsiei și la est către Ciolpani (unde se termină în DN1). Șoseaua județeană DJ101H se ramifică din

aceasta din urmă pentru a deservi satul Siliștea-Snagovului. La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna purta numele Lipia-Bojdani, făcea parte din plasa Snagov a județului Ilfov și era formată din satele Bojdani, Bâra, Coadele, Dobroșești, Fundu, Ghermănești, Gruiu, Lipia, Șanțu și Turbați, având în total 5.242 de locuitori (inclusiv călugării mănăstirii Căldărușani), care trăiau în 1.211 case și 9 bordeie. În comună funcționau 8 biserici ortodoxe. În 1925, comuna făcea parte din plasa Buftea-Bucoveni a aceluiași județ și mai avea doar satele Bojdani, Dobroșești, Lipia, Gruiu și Vlăsia, alături de mănăstirea Căldărușani, populația totală fiind de 4.736 de locuitori. Satele Bâra, Coadele, Fundul, Șanțu Florescu și Turbați s-au separat și au format comuna Turbați, arondată aceleiași plăși, și cu o populație de 3.900 de locuitori. În 1950, cele două comune au fost incluse în raionul Căciulați și apoi (după 1960) în

raionul Răcari din regiunea București. În 1964, denumirile satului și comunei Turbați au fost schimbate în Siliștea Snagovului, iar satul Fundu a primit numele Pescarii. În 1968, comuna Siliștea Snagovului a fost din nou desființată și a fost inclusă în comuna Gruiu (cu excepția satului Bâra, trecut la c din județul Prahova), aceasta devenind parte a județului Ilfov. Tot atunci, satul Pescarii a fost desființat și inclus în satul Siliștea Snagovului. În 1981, în urma unei mici reorganizări administrative, a trecut în Sectorul Agricol Ilfov aflat în subordinea municipiului București, sector devenit în 1998 județul Ilfov.

Mănăstirea Căldărușani, monument istoric de arhitectură de interes național

În comuna Gruiu se află și mănăstirea Căldărușani (pe malul lacului Căldărușani), monument istoric de arhitectură de interes național, datând din 1637-1638 și cuprinzând în ansamblul ei pinacoteca din secolul al XIX-lea și bisericile „Sfântul Dimitrie”, „Sfântul Ioan Evanghelistul” și Cocioc (ultima cu hramurile „Sfânta Varvara” și „Duminica Tuturor Sfinților”). În comună mai există opt alte obiective incluse în lista monumentelor istorice din județul Ilfov ca monumente de interes local. Șase dintre ele sunt situri arheologice - trei la Lipia și trei la Siliștea Snagovului. Celelalte două sunt clasificate ca monumente de arhitectură - stăreția fostei mănăstiri Gruiu din satul Gruiu, astăzi grădiniță, datând de la sfârșitul secolului al

XIX-lea; și biserica „Sfinții Voievozi” din satul Lipia, datând din 1827. Biserica din satul Gruiu (cu hramul Sfinților Mihail și Gavril), este una dintre cele mai vechi așezăminte creștine din sudul țării noastre și a împlinit de curând un veac de existență. Cu acest prilej, primăria din localitate a lansat o monografie a bisericii amintite în care sunt prezentate informații noi legate de geneza acesteia. Autorii monografiei, generalul de brigadă Florian Tucă - doctor în istorie, scriitor și membru al Academiei Oamenilor de Știință din România, profesorul Petre Teodor și preotul Vasile Nicolae au explicat că volumul are la bază o vastă documentare și se înscrie în categoria evocărilor istorice. Semnatarii volumului au acordat un spațiu amplu redării înfățișării bisericii de azi din localitatea Gruiu, care a fost restaurată în întregime. Lucrarea este însoțită de anexe, de o bogată ilustrație foto și repere bibliografice, care întregesc conținutul și valoarea științifică a operei. Autorii au realizat astfel, un manual al bunului creștin, care transmite nu doar informații, ci și sentimentele scriitorilor. În satul Gruiu mai este menționată o biserică având hramul „Sf. Gheorghe”. Un alt locaș de cult este biserica „Nașterea Maicii Domnului” a

fostului schit Turbați (în Siliștea Snagovului), cea care a fost construită între anii 1640-1660. Biserica, modestă ca dimensiuni, are formă de navă la exterior și cruce la interior, formă obținută prin crearea de abside în grosimea zidului. Este împărțită în două nivele, dintre care cel inferior este neobișnuit de scund și asimetric, din cauza scării de acces la nivelul superior. Acesta formează o încăpere modestă boltită, înscrisă în volumul bisericii, situată deasupra pronaosului. Aceasta a fost, se pare, o ascunzătoare pentru domnitori sau tezaur, deoarece accesul se face printr-o nișă bine camuflată și o scară ascunsă în grosimea zidului de nord. Această modalitate de construcție era abordată din necesitate, la fel cum aproape toate mănăstirile din Țara Românească erau construite cu ziduri de apărare, ca niște mici cetăți, spre a putea astfel contracara ordinal dat de la Istanbul de Imperiul Otoman de a nu construi cetăți sau zone fortificate. Pe când această biserică era schit, în această încăpere „secretă” locuia Maica Stareță. În prezent este amenajată ca muzeu de carte bisericească și icoane vechi. Tâmpla este originală, din lemn tencuit. A fost construită drept gropniță și se presupune că în această biserică au fost adăpostite rămășițele pământești ale lui Constantin Cantacuzino, mare postelnic omorât la Snagov de Grigorașcu Ghica. Denumirea schitului Turbați se datorează faptului că Maica Stareță de aici avea darul de a vindeca de turbare. Biserica păstrează pictura originală a unui pictor grec anonim, restaurată parțial la îndemnul lui Nicolae Iorga, de studenții de la belle arte. Biserica din Siliștea Snagovului, cea care a avut hramul Sfântului Ierarh Nicolae, iar acum îl are și pe cel al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanu, este unul dintre lăcașele de cult din comuna Gruiu

care împletesc o minunată salbă de așezări sacre străvechi, în zona Ilfovului. Sfântul Ierarh Antim Ivireanul, mitropolit al Țării Românești (1708-1716), s-a născut în jurul anului 1650 și a suferit moarte martirică în anul 1716, în ultimele zile ale lunii septembrie. În anul 2016 s-au împlinit 300 de ani de la moartea acestui mare slujitor al Bisericii. A fost mai întâi stareț al Mănăstirii Snagov, în perioada 1694-1701. La scurt timp, a devenit și Mitropolitul Țării Românești. În tot acest timp, ierarhul a îmbo-gățit viața Bisericii Ortodoxe Române cu un adevărat tezaur cultural-religios. Traducerile cărților bisericești de cult și de cultură din limba greacă și tipărirea lor în limba română reprezintă doar o mică parte din vistieria darurilor pe care le-a moștenit Biserica noastră de la Sfântul Antim Ivireanul. Între cărțile tipărite se numără: „Antologhionul” (1697), „Liturghierul greco-arab” (1701), prima carte imprimată cu caractere arabe, „Ceaslovul greco-arab” (1702), „Noul Testament” (1703), „Psaltirea” (1694, 1710), „Evholohion” (1706), „Octoihul” (1712), „Liturghierul” (1713), „Catavasierul” (1715), „Ceaslovul” (1715). Termenii și formulele liturgice folosite de Sfântul Antim în „Liturghierul” din 1713 se păstrează și astăzi. Credincioșilor le-a zidit noi lăcașuri de cult, printre care și *Mănăstirea Antim*, din București, cu hramul „Tuturor Sfinților”, pe care a împodobit-o cu alese sculpturi și a înzestrat o cu o tipografie. Mai este de menționat și biserica „Sfântul Nicolae” din satul Lipia, ctitorită la anul 1925.

Comuna Gruiu, plină de istorie

Un frumos Monument/Obelisc este ridicat în satul Gruiu, într-un scuar aflat la intersecția cu șoseaua Gruiu - Snagov. Autorii sunt Grigore Minea și Ionel Istoc. Monumentul a fost ridicat cu ajutorul Academiei Române și a Fundației „M.H. Elias”. Monumentul este format dintr-o prismă cu baza pătrată intersectată în treimea de jos de o altă prismă de dimensiune mai mare. Pe latura dinspre intersecție se află înscris: „Recunoștință eternă eroilor satului Gruiu căzuți în Primul și al Doilea Război Mondial pentru gloria neamului rămas”. Pe laturile adiacente ale prisme mari se află două basoreliefuri turnate în bronz cu scene de luptă. Pe latura dinspre intersecție a prisme înalte se află însemnele armatei: Cununa de lauri și cascheta, iar pe laturile adiacente numele soldaților căzuți în luptă - în dreapta: Războiul din 1916-1919, în stânga 1941-1945. Pe spatele monumentului se continuă lista celor căzuți în al doilea război mondial și a unui erou de la Revoluția din anul 1989. Pe latura din spate a prisme mari se află atașată o placă cu inscripția: Monumentul a fost construit din inițiativa și cu sprijinul Academiei Române, fundația familiei M. H. Elias. Sculptori - Grigore Minea și Ionel Istoc. Monumentul este placat cu marmură în totalitate, iar deasupra este poziționat un vultur turnat, cu aripile desfăcute. În jurul monumentului există un gard metalic, cu soclu din elemente prefabricate din beton mozaicat și patru stâlpi în colțuri din beton armat, mozaicat cu capac de marmură albă.

Alte monumente comemorative pe teritoriul comunei Gruiu avem, în curtea bisericii „Sf. Gheorghe” din satul Gruiu, în fața bisericii, lângă aleea principală, în stânga, o troiță din lemn. Troița din lemn este dedicată eroilor din cele două războaie mondiale. În satul Lipia se află o Cruce - Monument, în curtea bisericii „Sf. Nicolae”. Monumentul este amplasat în stânga bisericii Sf. Nicolae, în dreptul fațadei de sud a bisericii, pe un soclu în două trepte de beton, placat recent cu piatră spartă, peste care se află o altă treaptă din marmură care poartă marca atelierului Malu Roșu, anul execuției 1924 și meșterul. Peste soclu se ridică un trunchi de piramidă cu bază pătrată, trecerea de la soclu la piramidă făcându-se printr-o serie de profile. La partea sa superioară volumul creează, prin decorația aleasă, impresia unui sarcofag pe care este scris „Pe aici nu se trece”. Pe latura vestică a trunchiului de piramidă se află înscris numele eroilor căzuți în Primul Război Mondial. Aici mai avem Grădinița nr. 1 de la Gruiu (cu program prelungit), dar și Școlile Gimnaziale de la Gruiu (nr. 1), Siliștea Snagovului

(nr. 3) și Lipia. Comuna Gruiu are trei săli de sport, ridicate la școlile din Gruiu, Siliștea Snagovului și Lipia. Ultima a fost inaugurată în decembrie 2018. Este vorba despre Sala de sport din Lipia. Deoarece sediul vechii primării devenise neîncăpător pentru nevoile cetățenilor din Gruiu și pentru că în vecinătatea vechii primării se află Casa de Cultură „Ștefan Iordache”, o clădire solidă și generoasă, primarul a hotărât să amenajeze un sediu deasupra acesteia, extinzând construcția cu încă un etaj și o mansardă, creând astfel un spațiu corespunzător desfășurării activității administrației locale, cu cheltuieli minime. În localitate tradiția folclorică este dusă pe mai departe prin „Ansamblul Gruianca”, care funcționează în cadrul Casei de Cultură „Ștefan Iordache”, acesta fiind coordonat de profesorul Vicențiu Enache. Pe pitoreștile străzi ale comunei Gruiu se poate ajunge la „Casa memorială Ștefan Iordache”, care are în vitrinele sale cărți și obiecte personale ale marelui actor îndrăgostit de aceste meleaguri. De asemenea, în apropiere se află

și casa de vacanță a actorului Sebastian Papaiani, care în ultima perioadă a vieții sale și-a petrecut-o la Gruiu. Este vorba de o casă cu o grădină plină de pomi, flori și cu animale domestice, cumpărată în 2006, după ce actorul fusese cucerit de proprietatea prietenului său de pe o stradă vecină, Ștefan Iordache. La Lipia are atelier și artistul plastic Cristina Mary Molnar, cea care a dat viață numeroaselor mozaicuri adunate în expoziția „Podoabe minerale”, inspirată fiind de capodoperele lui Gaudi. La Școala din Gruiu, unde este profesor de desen, a realizat, în urmă cu doi ani, un mozaic de șase metri pătrați. Dorința cea mai mare a artistei este să poată realiza în continuare lucrări de artă murală. Ca un pol nordic magnetic al județului Ilfov, comuna Gruiu atrage artiștii bucureșteni care vor să evadeze din capitala înghesuită, dar și investiții și fonduri care îi pot cosmetiza chipul său trecut prin vicisitudinile istoriei. Trecutul și viitorul se împletesc cunună peste ziua de astăzi, spre împlinirea menirii sale de vatră strămoșească. ■

✍️ **Horiana PETRESCU**

Cu drag, de Mărțișor!

„Cărți frumoase, daruri prețioase“

1 Martie 2019, o zi cu soare și cu multe semnificații în calendar. Sub semnul sărbătorii, al bucuriei a stat această zi pentru elevii și profesorii de la Liceul Tehnologic „Dumitru Dumitrescu“ Buftea care s-au bucurat să primească un mărțișor... literar. Casa Corpului Didactic, Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, Școala Gimnazială nr. 3 și Grădinița nr. 3 din Buftea, pe baza unui parteneriat, au organizat un eveniment cultural dedicat celor cărora le place să citească, deopotrivă elevi sau profesori, utilizatori harnici ai bibliotecii liceului. „Cărți frumoase, daruri prețioase“ - expoziția itinerantă de cărți cu autograf/dedicații, din colecția bibliotecii Casei Corpului Didactic Ilfov, a poposit, în sala multimedia a Liceului Tehnologic „Dumitru Dumitrescu“ Buftea, suscitând interes prin însemnările, gânduri printre rândurile puse cu emoții pe prima pagină, dedicații de suflet de la înșiși creatorii, autorii lor. Pe lângă cărți, au însoțit în mod fericit expoziția, distinși oaspeți, ei înșiși autori de cărți frumoase, daruri prețioase care au ajuns în colecția CCD Ilfov: Prof. univ. dr. Dumitru Copilu, prof. Cornel Constantin Gănescu, inspector școlar de matematică, prof. Eliza Tița Constantin, director al liceului. După cuvântul de bun venit din partea organizatorilor, al inspectorului de Limba română, prof. Mirela Filip, și scurta, dar elocventă prezentare a licelui realizată de directorul Eliza Tița Constantin, a urmat un moment artistic, oferit de echipa liceului. Elevele, membre ale clubului de teatru din liceu, au cântat și recitat poezii din Eminescu și Coșbuc, pe care le-au pregătit cu profesoarele coordonatoare: Mariana Doicu, Anca Liță, Larisa Popoff, Rodica Carastanef, Daniela Voicu și Mihaela Spinache.

Eleva Antonia Călin, din clasa a IX-a I a cântat „Sara pe deal“, iar eleva Dana Manea, din clasa a IX-a I, a recitat poezia creată de Cristina Tache „Să-l cinstim pe Eminescu“. Un moment plin de încărcătură dramatică l-a oferit eleva Ioana Brezeanu, din clasa a X-a F, care a recitat foarte

expresiv poezia „Regina ostrogoților“, de George Coșbuc.

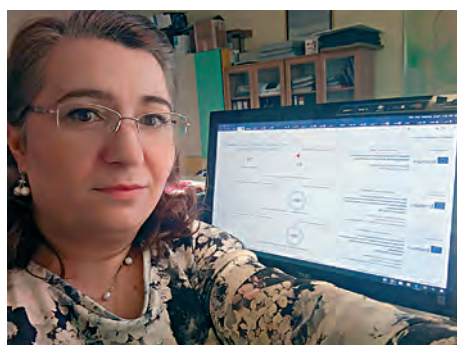
Invitatul de onoare, prof. univ. dr. Dumitru Copilu-Copillin, a apreciat efortul elevilor de a se apropia de universul eminescian, le-a adresat felicitări protagoniselor momentului poetic. Pentru cea mai harnică cititoare a liceului, eleva Maria Dima, din clasa a XI-a, profesorul a oferit cartea cu autograf și dedicație „O viață de dascăl obișnuit, trăită neobișnuit“. După acest moment dedicat celui mai fidel cititor, prof. Copilu-Copillin a prezentat în cuvinte meșteșugite, cuvinte potrivite, meritul pe care opera eminesciană îl are în alcătuirea limbii române literare, vorbită și înțeleasă de toți românii. Mergând pe firul amintirilor, a enumerat principalele momente biografice eminesciene, reliefând aspectele mai deosebite ale biografiei marelui poet, unele încă generatoare de controverse.

Autor al cărții „Eminescu Universalul“ (Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2015), prof. Dumitru Copilu Copillin a punctat motivele pentru care creația eminesciană aparține sferei de valori artistice universale, depășind granițele naționale. Un argument important îl constituie numărul de traduceri de care au beneficiat de-a lungul timpului creațiile eminesciene. Din statistica sa reiese că s-au realizat traduceri în 85 de limbi și opera eminesciană a ajuns în 250 de țări. „De sus, de la înălțimea masivului de date oferite posterității de către cei peste 500 de autori ai celor peste 700 de lucrări, românești ori străine, publicate în ultimii 140 de ani, selectate, prelucrate și antologate recent, am putut vedea dimensiunea valorii universale a moștenirii culturale lăsată nouă de Mihai Eminescu, cât și locul lui în patrimoniul cultural mondial“. (Dumitru Copilu-Copillin, p. 183) Aplaudat de întreg auditoriul, profesorului Copilu-Copillin i s-a mulțumit pentru participare și apoi i s-a oferit, din partea Casei Corpului Didactic Ilfov, a directorului Florin Petrescu, o diplomă de excelență, în semn de recunoaștere a contribuției aduse pe parcursul anilor de colaborare cu CCD Ilfov la promovarea lecturii și a cărților de calitate în școlile și bibliotecile județului Ilfov. O încheiere originală a activității, împodobită cu șnurul alb-roșu al prieteniei și bucuriei de a fi împreună, a fost oferită de inspectorul profesor Mirela Filip, care a cântat și ne-a încântat cu „Atât de fragedă“, cântec pe care atâtea generații de profesori de română și nu numai, l-au fredonat. Un cuvânt de mulțumire se cuvine adresat celor două furnizoare de mărțișoare - mâinilor dibace de la Școala Gimnazială nr. 3 Buftea, sub coordonarea prof. Luminița Getuța Dogiță și Claudia Elena Ichim și de la Grădinița „Căsuța copilăriei“ nr. 3 Buftea.

Cei prezenți au putut, de asemenea, admira cărțile alese cu grijă de bibliotecarul Mariana Gănescu de la liceul gazdă, care a realizat și un remember Ion Creangă, deoarece marele povestitor, prieten cu Bădia Mihai, s-a născut într-o zi de mărțișor, acum 132 de ani. O, tempora! ■

Ideii de proiecte cu finanțare europeană la Casa Corpului Didactic Ilfov

✍️ **Simona Gabriela LUCA**, prof. metodist CCD Ilfov

Primăvara anului 2019 aduce cu sine la Casa Corpului Didactic Ilfov un nou nivel al dimensiunii europene: alături de participarea la manifestări culturale, dezvoltăm și o cooperare metodologică, pentru a facilita formatorilor ilfoveni perfecționarea prin

programe moderne Erasmus+. Cele două proiecte vor avea un impact asupra întregului învățământ ilfovean, prin diseminare și adaptare. Așteptăm nerăbdători procesul de evaluare și sperăm să avem succes cu cele două propuneri: pentru mobilități ale personalului din educația adulților KA104 și pentru mobilități ale personalului din educația școlară.

Prin proiectul „Upgrade al programului de educație remedială pentru adulți, șansa a doua prin competențe digitale și psiho-sociale europene“, CCD Ilfov își propune să construiască un mecanism de formare pe mai multe niveluri prin care să determine creșterea impactului instituțional, social și personal al programelor de educație remedială, șansa a doua pentru adulții defavorizați și cu competențe reduse. Abordarea prin coaching digital la nivelul formatorilor, metodistilor, cadrelor didactice are potențialul de a se putea extinde la nivelul întregului sistem, pentru restul de cadre didactice, angajați din școli, părinți și întreaga comunitate. Programul de formare nou „Life-coaching digital pentru cadre didactice“, realizat în cadrul proiectului, este inovativ în sensul că reunește cele mai noi abordări din domeniul utilizării tehnologiei în învățare și comunicare, alături de descoperirile recente din zona neuroștiințelor, competențelor de coaching și consiliere, devenind un program interdisciplinar cu un potențial de schimbare personală și comportamentală cu totul remarcabil.

Prin proiectul „De la jucărie până la meserie. Poveste de succes pentru copiii romi prin incluziune școlară și prevenirea abandonului timpuriu“, CCD Ilfov vizează construirea unui sistem de formare pe mai multe niveluri prin care să propună activități și măsuri de prevenire a părăsirii timpurii a școlii de către copiii și școlarii mici de etnie romă. În sfera prevenirii și reducerii abandonului școlar a elevilor romi, una dintre cele mai mari nevoi identificate în județ se referă la lipsa de abilitare a cadrelor didactice cu competențele de consiliere, coaching și interculturalitate necesare pentru înțelegerea problematicii culturii romilor și implicațiilor profunde asupra modului în care aceștia se raportează la educație și la întreaga viață în general.

Abordarea prin coaching la nivelul formatorilor, metodistilor, cadrelor didactice are potențialul de a se putea extinde la nivelul întregului sistem, pentru restul de cadre didactice, angajați din școli, părinți și întreaga comunitate a județului, nu doar în școlile unde există mulți elevi aparținând etniei rome. Pentru aceasta, CCD a constituit un consorțiu format din 4 unitati din județ cu anumite specificități legate de numărul mare de copii și elevi în risc de abandon școlar. CCD Ilfov și-a propus selectarea și abilitarea unei echipe de 20 metodiști, formatori, cadre didactice cu noi competențe prin trimiterea lor la câte un curs European Erasmus. Au fost selectate 4 cursuri Erasmus furnizate de organizații cu experiență și relevanță în domeniul social, intercultural - cultura romilor, psiho-pedagogic, în trei țări europene: Italia, Spania și Suedia.

Profesorii ilfoveni vor lucra în echipă cu profesori europeni, vor vizita centre din medii interculturale. După finalizarea cursurilor, se va reuni echipa în sesiuni de lucru și va elabora un nou curs de formare. Cadrele didactice abilitate în urma participării la aceste cursuri de formare vor consilia și vor aborda prin metode din coaching părinții copiilor romi din clasele la care predau.

Așa cum se știe, primii șapte ani din viața unei persoane sunt esențiali pentru scrierea scenariului de viață câștigător, deci profesorii din învățământul preșcolar și din clasele primare vor realiza cu elevii lor activități care să contureze și să scrie un scenariu de viață câștigător, iar cu părinții vor realiza fiecare câte cinci sesiuni de coaching pentru a identifica scenariul lor de viață, a analiza povestea și a rescrie, cu gândul la copiii lor, povestea vieții.

CCD va propune pentru acreditare noul program „Metodologie de suport și intervenție de sprijin pentru familiile de etnie romă pentru prevenirea părăsirii timpurii a educației prin tehnici de coaching“, care va atrage pentru participare pe cei mai multi profesori din județ. ■